

Patriarkal ve Kapitalist Sistem Yok Olmadan, Kadına Yönelik Şiddet Yok Olmayacaktır!

Biz kadınlar bu yılki **25 Kasım Uluslararası Kadına Yönelik Şiddete Karşı Gün**'ü olağanüstü Pandemi koşulları altında karşılıyoruz. Faşist Domik Cumhuriyeti Hükümetine karşı yürüttükleri devrimci mücadelede, 1960 yılında katledilen **Mirabel Kardeşlerin** kadın kurtuluş mücadelesinin sembollerinden biri olarak anılmaları Latin Amerika'da başlamış ve dünyanın birçok yerine yayılmıştır. 25 Kasım, 1999 yılında ise Birleşmiş Milletler (UN) tarafından Uluslararası Kadına yönelik şiddete karşı gün olarak ilan edilmiştir.

Bir eylem günü olarak 25 Kasım, Kadına yönelik şiddete dikkat çekme ve bilgilendirme açısından oldukça önemli ve semboliktir. Avrupa'nın bazı ülkelerinde, örneğin Almanya ve Avusturya gibi, 25 Kasım, **Uluslararası Kadına Yönelik Şiddete Karşı Gün**, ile başlayan ve 10 Aralık'a, **İnsan Hakları Günü**'ne, kadar süren **Kadına Yönelik Şiddete Karşı 16 Gün Kampanyası** çerçevesinde çeşitli etkinlikler organize edilerek ele alınmaktadır. Oysa Kadına yönelik şiddet toplum yaşamında sürekliliği olan bir durumdur ve sadece vahşi kadın cinayetleriyle ya da böylesi önemli günlerle gündeme gelmemesi gereken bir sorundur. Kadına yönelik şiddetin arkasında yatan mantık ve gerçek nedenler sorgulanmadıkça, açığa çıkartılmadıkça ve ona karşı mücadele edilmedikçe, sorun devam edecektir. Örneğin, şiddet uygulayanlara cezai yaptırımları arttırma ve caydırma, devletin şiddete uğrayan kadınları koruma altına alması ya da İstanbul sözleşmesi gibi uluslararası anlaşmalar kısmi iyileştirmeler elde edilmesini sağlasa da sorunun çözümünü bunlara bağlamak tam da nedenlerle değil sonuçlarla uğraşmak olacaktır.

Neden? Çünkü şiddet, patriarkal ve emperyalist-kapitalist toplumun, sömürü sistemini ayakta tutabilmek için her zaman başvurduğu bir yöntemdir. Dışlamak, ezmek, egemen olmak ve şiddet, patriarkal ve kapitalist devlet ve onun organları için önemli araçlardır. Kadına yönelik şiddet veya ırkçı şiddet birdenbire gelişen olgular değildir. Burada neden olarak salt zehirli erkekliği sebep göstermek doğru olmayacaktır. Güç ve kontrolün, egemenlik kurmanın, baskı mekanizmasının, tüm hiyerarşik ilişkilerin sınıflı toplum yapısından kaynaklandığı bilinmelidir. Şiddet, "doğal ve haklı" olarak görülen hegemonyayı sabitlemek için bir araç olarak kullanılmaktadır. Egemen sınıfların çıkarlarına hizmet ettiği noktada şiddet yasalarla sınırlanan, ancak aynı zamanda yasal boşluklardan ve toplumsal kültürden beslenerek sistemin yeniden üretilmesini sağlamak için uygulanan ve meşrulaştırılan bir yaptırımdır.

Kadın ve erkeğin toplumda üstlenmesi gereken rolleri vardır. Bunların hepsi erkek egemenliğinin ihtiyaçlarına uygun olarak belirlenmiş, böylelikle de sistemin bundan büyük çıkarlar elde etmesine zemin sunmuştur. Çünkü bu şekilde erkek de görevini yerine getirebilmiş olacak ve toplumsal eşitsizlik zemininde güç dengeleri sabitlenmiş olacaktır. Bu egemen sınıflar açısından mükemmel bir baskı ve egemenlik ile sömürü sistemini yönetme olanağı da yaratmaktadır. Yani kısacası kadının ezilen, erkeğin ezen cins olarak görüldüğü, kadının baskı altında tutulması gerektiği anlayışı olarak erkek egemenlik ve onun toplumsal görüngüsü olan patriarka, sömürü sistemini besleyen, yeniden üreten bir mekanizma olarak işlev görmektedir. Kadınlar onlara atfedilen görevleri yerine getirmedikçe yada bunlara karşı başkaldırdığında ise patriarkanın cevabı hep aynıdır: **ŞİDDET**. Kadına yönelik şiddeti, tarihsellikten, sistemle bağıntısından kopuk ve sadece fiziksel şiddet olarak ele alan bir mücadele biçimi, sorunun köklü çözümü odaklı değildir.

Şiddet kadın cinayetleri (kadın kırımı/femizid) ile başlamıyor; şiddet cinsiyetçi rol dağılımları, ekonomik adaletsizlik ve onun sonucu olan ekonomik bağımlılık, kadının kendi bedeni ve cinselliği üzerindeki tayı haklarının elinden alınması ve kadın düşmanlığı ile başlıyor.

Bugün, içinden geçtiğimiz SARS-COV 19 Pandemisinde de durum farklı değildir. Hatta daha fazla açık hale gelmiştir. Tüm dünya çapında ev içi şiddet istatistiklerinin arttığı kabul edilerek birçok batı ülkesi bu konuda daha fazla çözüm sağlayacak müdahaleler yapacağını açıklamış olsa da, sorunun nedeni, kökleri ve özü tartışılmaktan uzaktır. Zaten var olan şiddetin salgının yarattığı sağlık, ekonomik, eğitim, sosyal, kültürel, psikolojik bunalımlarla iyice arttığı ve nedenleri gözden kaçırılmamalıdır. Olağanüstü dönemler, kapitalizmin krizleri geçmişte de göstermiştir ki, kriz süreçleri kadına yönelik şiddeti arttırmaktadır. "Sosyal Mesafe" (Social Distancing) ile kadınlar evlerinden çıkıp fiziksel ve psikolojik şiddete karşı yardım alamamaktadır. Kadınlar için, ekonomik bağımlılık artmakta, sosyal yaşamdan soyutlanmaktadır. Pandemi ve kısıtlamalardan kaynaklı olarak giderek daha fazla çocuk da ev içi şiddete tanık olmakta veya doğrudan bu

şiddeti yaşamaktadır. Bunun kapitalist sistemin yapısından, sorun üreten niteliğinden kaynaklandığı açık bir gerçek olarak salgınla birlikte daha belirgin olmuştur. Çalışma saatlerinin azaltılması ve işten çıkarmalara ilk önce maruz olan kadınlar olmuştur.

Neo-liberal politikaların hakim olduğu birçok Avrupa ülkesinde, görece “daha iyi” sağlık sistemlerinin ne kadar yetersiz olduğunu Pandemi süreci gösterdi ve sağlık sisteminden yararlanma konusunda zaten dezavantajlı olan kadınların, bu durumunun hamilelik, doğum v.b. gibi kadın sağlığı konusunda yaşadıkları mağduriyeti bir kez daha gün yüzüne çıkardı.

Kadına yönelik baskı, şiddet ve bunun devletlerce yasalarla desteklenmesi birçok ülkede gözlenmektedir. Gericici kürtaj yasalarına karşı kadınların verdikleri güçlü mücadelenin yaşandığı Polonya, şiddetin vahşi görüntülerine tanık olduğumuz Latin Amerika ülkeleri, geri bıraktırmış ülkelere Hindistan, Türkiye, Arap Ülkeleri ve dünyanın her yerinde kadınlar şiddetin her türlüsüne maruz kalmaktadırlar.

Biz kadınlar, emperyalist-kapitalist sistem ve onun erkek egemen görüngülerinin sistematik sömürsünden kurtulmayı başaramadığımız müddetçe, şiddetinden de kurtulamayacağız. O nedenle biz kadınlar bizi sömüren bu sisteme karşı, yaşamın her anında ve her alanında, mücadele etmeliyiz.

Kadınlar dünyanın her bir köşesinde bir yandan erkek egemenliğine ve diğer yandan onun koruyucusu ve sürdürücüsü emperyalist-kapitalist sistem, yarı-feodal yarı sömürge tüm sistemlerin egemenlerine karşı mücadeleyi yürütüyorlar; **Irak**’ da kamu hizmetlerinin eksikliğine; **Arjantin**’ de 2015 de başlayan ve tüm dünyaya yayılan “Tek bir kadın daha eksilmeyeceğiz” kampanyası ve kilisenin kürtajın yasaklanması çabasına; Günde ortalama 10 kadın katledildiği **Meksika** da kadın kırımına karşı hükümete; **Fransa**’ da sarı yeleklilerin mücadelelerinde ön saflarda yer alan Kadınların kapitalizme; **İran**’ da kadınların zorunlu teseddüre; **Şili**’ de halkın ulaşım, sağlık, ve eğitim hakları için mücadelesinde ön saflarda yer alan kadınların, devletin isyanı bastırmak ve halka korku salmak için özel hedef alınmasına ve burada sayamadığımız dünyanın neredeyse her köşesinde kadınların sömürü sistemi ve kadına yönelik saldırılara karşı mücadele ettiğini görüyoruz. Haksızlıklara, adaletsizliklere karşı, özgürlükleri için sokakları, alanları dolduruyor, barikatları yıkarak erkek egemenliğine, devlete ve onun polisine askerine meydan okuyorlar.

Yine dünyanın dört bir yanında ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinde de kadınlar, emperyalizme, feodalizme, faşizme ve her türden gericiliğe karşı ön saflarda savaşmaktadır. Latin Amerika’dan Hindistan’a, İran’dan Türkiye’ye, Filistin’den Rojava’ya kadar kadınlar, savaşan ve direniş destanları yazan özne oldular, olmaya devam ediyorlar. Tıpkı son olarak Eylül ve Ekim ayında yoldaşları Nubar ve Özgür’le omuz omuza kavgaya tutuşarak yitirdiğimiz **Rosa** ve **Asmin** gibi. Onlar kararlılığı kuşanarak, kadının ve tüm toplumun özgürleşmesi ve sınıfsız ve sömürsüz bir dünya yaratma mücadelesinde bir adım önde dövüşerek ölümsüzleştiler. Biz göçmen işçi ve emekçi kadınlara da kendi kurtuluş mücadelemizin öznesi olmamız gerektiğini gösterdiler.

Bu nedenle, bizler, Mor-Kızıl Kolektif olarak siz göçmen emekçi kadınları, yaşamın her alanında; evde, okulda, iş yerinde, meydanlarda örgütlü mücadelemize katılmaya çağırıyoruz.

- * **KADINA YÖNELİK HER TÜRDE ŞİDDETE SON!**
- * **KAHROLSUN PATRİARKAL EMPERYALİST-KAPİTALİST SİSTEM VE HER TÜRDE GERİCİLİK!**
- * **YAŞASIN ÖZGÜRLÜK İÇİN VE YAŞANILABİLECEK DAHA GÜZEL BİR DÜNYA İÇİN KADINLARIN ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ!**
- * **JIN, JIYAN, AZADİ!**

MOR-KIZIL KOLEKTİF

Kasım, 2020

